

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ในการวิจัยและพัฒนาความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี เสนอการสรุป การอภิปราย และข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้

1. สรุปการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ซึ่งแต่ละตอนมีรายละเอียด ดังนี้

สรุปการวิจัย

การวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี ซึ่งเป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) ในการวิจัย ที่เน้นผู้มีส่วนสำคัญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในทุกขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนาตั้งแต่ร่วมกันศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการการพัฒนาแสวงหา แนวทาง กำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนา และการปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน

วัดหนองผักชี สรุปได้ดังนี้

1. การวิจัยระยะที่ 1 สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการพัฒนา มีดังนี้

1.1 สภาพปัจจุบัน

1.1.1 การรักษาความสะอาดโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี พบว่า นักเรียนมีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียนด้านการช่วยรักษาความสะอาดโรงเรียนกันน้อยและ ทางโรงเรียนไม่เน้นให้นักเรียนได้ทำความร่วมมือร่วมแรงกันในการทำงาน

1.1.2 การเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในการเรียนดีและแต่ยังคงคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาตนเองไม่เป็น

1.1.3 การรักษากฎระเบียบของโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการแต่งชุดนักเรียนถูกระเบียบของโรงเรียนและนักเรียนบางส่วนแต่งชุดนักเรียนผิดระเบียบทางโรงเรียนเช่นไว้ผมยาว ไม่สวมเสื้อใส่ในกางเกงเด็กนักเรียนโต

1.1.4 การรักษาสมบัติของโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี พบว่า นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบในการใช้ของส่วนรวมเป็นส่วนใหญ่นักเรียนบางส่วนรู้แต่ใช้งานแต่ไม่เก็บให้เป็นระเบียบหรือใช้งานหรือเล่นอุปกรณ์ต่างๆไม่รู้วิธีการใช้เท่าที่ควร

บางครั้งอ่านหนังสือแล้วไม่เก็บเข้าที่เดิมและไม่จัดเก็บให้เป็นระเบียบ สภาพของอาคารเรียนเก่าแก่อาจชำรุดเสียหาย

1.2 ปัญหาและความต้องการการพัฒนาความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี พบว่า

1.2.1 ด้านการรักษาความสะอาดโรงเรียน

1) ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดโรงเรียน พบว่านักเรียนไม่มีความรู้ถึงคุณค่าการทำความสะอาด อย่างจริงจัง เพราะส่วนใหญ่จะคิดว่าเป็นเรื่องยากสำหรับเด็กเพราะนักเรียนมีจำนวนน้อย ทางโรงเรียนไม่ได้อบรมให้นักเรียนรู้จักหลัก และวิธีการทำความสะอาดและนักเรียนส่วนใหญ่ ยังขาดความกระตือรือร้นในการทำความสะอาด

2) ความต้องการเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดโรงเรียน พบว่า ครูและนักเรียนต้องมีการได้ประชุมกันเพื่อทราบถึงปัญหาและร่วมกันหาแนวทางการพัฒนาให้นักเรียนและอบรมให้ความรู้คุณค่าเกี่ยวกับทำความสะอาดแก่นักเรียนโดยบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเพื่อมาอบรมให้ ความรู้แก่เด็กอย่างจริงจัง การกำหนดให้นักเรียนแบ่งเขตพื้นที่เขตรับผิดชอบประจำตัวที่ชัดเจน และลงบันทึกรายการของตนเองเป็นประจำทุกวัน ปลุกฝังให้เด็กนักเรียนเกิดทัศนคติในการร่วมแรงร่วมใจในการทำความสะอาดโดยให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยที่นักเรียนสามารถคิดและมีความอยากจะทำด้วยตัวเองต้องมีโครงการที่จะสามารถสนับสนุนและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่จะสามารถรู้ได้และนำมา ปฏิบัติได้ในระดับที่ดีและต้องการคู่มือการทำความสะอาดและครูเดินตรวจบริเวณทำความสะอาด

1.2.2 ด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี

1) ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการทบทวนบทเรียนหลังจากครูสอนและการเรียนทักษะภาษาไทยและคณิตศาสตร์ อยู่ในระดับอ่อน

2) ความต้องการเกี่ยวกับการเรียน พบว่าเรื่องกระบวนการคิดวิเคราะห์ด้านภาษาและการอ่านออก เขียนได้ คิดคำนวณ แก้ปัญหาด้วยตนเอง

1.2.3 ด้านการรักษากฎระเบียบของโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี

1) ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการรักษากฎระเบียบของโรงเรียน พบว่านักเรียนบางส่วนไม่เรียบร้อย เสื้อผ้าเปื้อน ไม่ใส่เสื้อเข้าในกางเกงโดยเฉพาะเด็กนักเรียนโต

2) ความต้องการเกี่ยวกับการรักษากฎระเบียบของโรงเรียน พบว่า ครูและนักเรียนต้องมีการได้ประชุมกันเพื่อทราบถึงปัญหาและร่วมกันหาแนวทางการพัฒนาให้นักเรียน การแต่งกายให้เป็นระเบียบ ต้องปลุกฝังให้เด็กนักเรียนเกิดเจตคติในการแต่งกายให้เป็นระเบียบให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยที่นักเรียนสามารถคิดและอยากจะทำด้วยตัวเอง

1.2.4 ด้านการรักษาสมบัติของโรงเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี

1) ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการรักษาสมบัติโรงเรียน พบว่า นักเรียนบางส่วนจัดเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดไม่เรียบร้อยยังวางเกะกะไม่เป็นระเบียบ ยังขาดความรับผิดชอบพอสมควรในการรักษาสมบัติของส่วนร่วม เพราะอาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนบางคนยังไม่มีความรู้สึกตัวว่าเป็นเจ้าของโรงเรียน ใช้งานหรือเล่นอุปกรณ์ต่างๆไม่รู้วิธีการใช้ ทำให้ชำรุดเสียหายไม่ค่อยเห็นคุณค่า ของสมบัติของโรงเรียนและนักเรียนบางส่วนชอบวิ่งบนอาคารเรียน

2) ความต้องการเกี่ยวกับการรักษาสมบัติโรงเรียน พบว่า ครูและนักเรียนต้องมีการประชุมกันเพื่อทราบถึงปัญหาและร่วมกันหาแนวทางการพัฒนาให้นักเรียนอบรมปลูกฝังเรื่องการมีส่วนร่วมให้มาก รักษาสถาบันให้รู้สำนึกว่าตนเป็นเจ้าของโรงเรียนและความรับผิดชอบให้มาก การอบรมปลูกฝังจิตสำนึกในด้านความรัก ห่วงแหน รักษาสิ่งของ รู้จักใช้ รู้จักเก็บ รู้จักรักษา รู้คุณค่าเพื่อ ให้สิ่งของหรือทรัพย์สินอยู่คู่กับโรงเรียนปกป้องรักษาทรัพย์สินสมบัติของทางโรงเรียนตั้งแต่อนุบาล และเพิ่มความเข้มงวดไปจนถึงระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 – 6 เพราะคุณสมบัติข้อนี้เป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังให้อยู่ในจิตใจของเด็กนักเรียนทุกคนและทุกชั้น ต้องการคู่มือความรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์หรือขออนุญาตก่อนใช้งานทุกครั้ง

2. การวิจัยระยะที่ 2 การแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนา กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนา ดังนี้

2.1 ด้านการรักษาความสะอาดบริเวณของโรงเรียน

2.1.1 แนวทางวิธีการพัฒนา คือ

1) จัดการเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่องการทำความสะอาดห้องเรียน และหลักวิธีการของการทำความสะอาดบริเวณของโรงเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 คาบ สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 2 สัปดาห์

2) การสร้างแรงจูงใจและสนับสนุนให้นักเรียนอยากที่จะทำความสะอาดด้วยตนเอง

3) โครงการรณรงค์เพื่อกระตุ้นและสร้างเจตคติที่ดีต่อการทำความสะอาดมีเหตุผลโดยครูทุกคนแบ่งเวรกันรณรงค์หน้าเสาธงเป็นประจำทุกวัน

4) ทำและติดแผ่นป้ายรณรงค์เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน

2.1.2 ตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนา คือ

1) นักเรียนร้อยละ 80 สามารถตอบแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องประโยชน์ของการทำความสะอาดห้องเรียนได้ถูกทุกข้อ

2) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการทำความสะอาดอยู่ในระดับมากและนักเรียนมีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในระดับดี

3) นักเรียนร้อยละ 80 มีพฤติกรรมทำความสะอาดของนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินเรื่องของการรักษาความสะอาดอยู่ในระดับดีมาก

2.2 ด้านการรักษาสมบัติของโรงเรียน

2.2.1 แนวทางวิธีการพัฒนา คือ

1) จัดการเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่องการเก็บของใช้ส่วนรวมไว้เป็นที่ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเวลา 1 สัปดาห์

2) โครงการรณรงค์เพื่อกระตุ้นและสร้างเจตคติที่ดีต่อการเก็บของใช้ส่วนรวมไว้เป็นที่ มีเหตุผลโดยครูทุกคนแบ่งเวรกันการรณรงค์หน้าเสาธงเป็นประจำทุกวัน

3) ทำและติดแผ่นป้ายรณรงค์เกี่ยวกับเก็บรักษาของใช้ส่วนรวม

2.2.2 ตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนา คือ

1) นักเรียนร้อยละ 80 สามารถตอบแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องหลักวิธีการของการเก็บรักษาสมบัติของส่วนรวมได้ถูกทุกข้อ

2) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเก็บรักษาสมบัติของส่วนรวมอยู่ในระดับมาก

3) นักเรียนร้อยละ 80 มีพฤติกรรมการเก็บรักษาสมบัติของส่วนรวมของนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินเรื่องของการเก็บรักษาสมบัติของส่วนรวมอยู่ในระดับดีมาก

3. การวิจัยระยะที่ 3 ผลการพัฒนาความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี สรุปได้ดังนี้

3.1 การพัฒนาการรักษาความสะอาดโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี

3.1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่อง การทำความสะอาดห้องเรียน สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 1 สัปดาห์

3.1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่อง การทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 1 สัปดาห์

3.1.3 การจัดการรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดแก่นักเรียนหลังเคารพธงชาติทุกวัน

3.1.4 ผลการพัฒนา

1) นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี มีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการทำความสะอาดห้องเรียนและการทำความสะอาดบริเวณของโรงเรียน โดยมีนักเรียน

จำนวนมากกว่าร้อยละ 80 ตอบแบบทดสอบเกี่ยวกับความรู้ของการทำความสะอาดห้องเรียนได้ ถูกทุกข้ออยู่ในระดับมาก

2) นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี มีเจตคติที่ดีต่อการทำความสะอาดอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ

3) นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี ร้อยละ 80 มีพฤติกรรมการทำความสะอาดของนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินเรื่องของการรักษาความสะอาดอยู่ในระดับดีมาก

3.2 การพัฒนาการรักษาสมบัติของโรงเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี

3.2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่อง การเก็บของใช้ส่วนรวมไว้สถานที่จัดเก็บให้เรียบร้อย สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 1 สัปดาห์

3.2.3 การจัดการรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความสมบัติของโรงเรียนแก่นักเรียนหลังเคารพธงชาติทุกวัน

3.2.4 ผลการพัฒนา

1) นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี มีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการเก็บของใช้ส่วนรวมไว้เป็นที่ โดยมีนักเรียนจำนวนมากกว่าร้อยละ 80 ตอบแบบทดสอบเกี่ยวกับความรู้ของการเก็บของใช้ส่วนรวมไว้สถานที่จัดเก็บให้เรียบร้อยได้ถูกทุกข้ออยู่ในระดับมาก

2) นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี มีเจตคติที่ดีต่อการรักษาความสมบัติของโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ

3) นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี ร้อยละ 80 มีพฤติกรรมการเก็บของใช้ส่วนรวมไว้เป็นที่ของนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินเรื่องของการรักษาความสมบัติของโรงเรียนอยู่ในระดับดีมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยและพัฒนาความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี สามารถนำมาเป็นข้ออภิปรายที่มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการพัฒนาความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี มีบางประเด็นที่เป็นปัญหาโดยจะอธิบายตามกรอบการวิจัย ดังนี้

1.1 การรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน

จากการศึกษากลุ่มประชากรทั้งหมด พบว่า ทางโรงเรียนมีการอบรมนักเรียนให้นักเรียนทราบถึงความสำคัญของการทำความสะอาด โดยการอบรมจะเป็นการบอกผ่าน ๆ

เท่านั้น เวลาเข้าแถวเคารพธงชาติเท่านั้นอยู่เป็นประจำ มีการตีระฆังทำความสะอาดและมีการแบ่งเขตรับผิดชอบ แต่นักเรียนทำพอผ่านๆ บางทีอาจจะอยากเล่นมากกว่าทำความสะอาด เขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการรักษาความสะอาด ห้องเรียน อาคารเรียน ส่วนอาคารเรียนนั้นมีการโรง ทำความสะอาดกวาดพื้นถูพื้นเป็นประจำทุกวัน การจัดรองเท้าเป็นระเบียบก่อนเข้าห้องเรียน บางครั้งนักเรียนมีการวางรองเท้ายังจัดไม่เป็นระเบียบ มีการวางรองเท้าที่หน้าบันไดหน้าทางขึ้นโรงเรียนมีการเรียกตัวมาดักเตือนบ้าง ส่วนการจัดโต๊ะเก้าอี้เรียนให้เป็นระเบียบเรียบร้อยก่อนเรียนและหลังการเรียนเสร็จ ยังมีการวางโต๊ะเก้าอี้เกะกะอยู่บ้าง แต่ได้มีการอบรมหรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นบางครั้งบางครั้งรวเท่านั้น ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันนี้สอดคล้องกับ ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ (mowrer) การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น นักจิตวิทยาทั้งหลายเชื่อว่า จะต้องมียุทธศาสตร์มาตั้งแต่ระยะแรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้นมา สิ่งสำคัญคือ ความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูอันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง หรือความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น ซึ่งเมาเรอร์อธิบายว่าทารกหรือเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้เลี้ยงดูตน โดยที่การเรียนรู้นี้จะเกิดในสภาพอันเหมาะสมเท่านั้นการเรียนรู้ของเด็กทารกหรือเด็กนี้จะเกิดขึ้นหลายระดับ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะมุ่งอนาคต

1.2 การเรียน

จากการศึกษากลุ่มประชากรทั้งหมด พบว่า นักเรียนมีการส่งการบ้านทันตามเวลาที่ครูกำหนดให้และมีความสนใจในการเรียน ไม่ส่งเสียงดังในขณะที่ครูกำลังสอนอยู่มีการส่งการบ้านหรือตรงเวลาตามกำหนด มีความเอาใจใส่ในการเรียนดี แต่อ่อนในด้านการคิดวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหาตนเองไม่ได้ ส่วนการเข้าเรียนทันตามเวลาที่ครูสอน แต่บางครั้งนักเรียนบางคนอาจโดนทำโทษหรือบ้านอยู่ไกลจากโรงเรียนและนักเรียนมีการซักถามครูเมื่อเกิดความไม่เข้าใจในบทเรียน มีการปรับปรุงแก้ไขงานให้เรียบร้อยตามที่ครูแนะนำ มีความกระตือรือร้นดีในเรื่องการเรียนดี ซึ่งสอดคล้องกับ(กิริติ บุญเจือ, 2538, หน้า 98-99) กล่าวว่า ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ทุกระดับการศึกษา ขณะนี้มีปัญหาที่กล่าวถึงกันอยู่มากเกี่ยวกับช่องว่างระหว่างนักเรียนกับผู้ใหญ่ ซึ่งหมายรวมถึงครู ผู้ปกครอง และนักบริหาร นักเรียนมักจะบ่นว่าผู้ใหญ่ไม่เข้าใจเด็ก และผู้ใหญ่มักจะบ่นว่าเด็กสมัยนี้หัวดีไม่เคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่เหมือนสมัยก่อน วิธีทางแก้ไขจะต้องได้รับความร่วมมือจากทั้งสองฝ่าย จะต้องมียุทธศาสตร์เป็นพื้นฐานอยู่บนเหตุผล มิใช่ว่ามีประกาศิตมาจากทางใดทางหนึ่งเท่านั้น แม้จะรับประกาศิตมาจากทางใดก็ต้องยอมรับอย่างมีเหตุผล

1.3 การรักษากฎระเบียบของโรงเรียน

จากการศึกษากลุ่มประชากรทั้งหมด พบว่า ทางโรงเรียนได้มีการอบรมนักเรียนในเรื่องของการแต่งชุดนักเรียนอยู่สม่ำเสมอ โดยทางโรงเรียนจะทำการอบรมนักเรียนเฉพาะตอนเช้าแถวเคารพธงชาติและเวลาเที่ยงด้วย นักเรียนแต่งกายเรียบร้อยตลอดทั้งวันที่มาโรงเรียนปกติ อยู่เป็นประจำ แต่จากการสัมภาษณ์ครู พบว่า นักเรียนส่วนน้อยไม่ใส่เสื้อใน

ทางเองโดยเฉพาะเด็กนักเรียนโต และนักเรียนหญิงมีการไว้ผมยาวแต่ก็ได้นำเอาอย่างมารัดผมให้เป็นระเบียบ นักเรียนมาปรึกษาว่าไม่มีเงินตัดผมครูจัดสรรงบประมาณให้และช่วยเหลือและได้ให้คำปรึกษาและอบรมให้นักเรียนทราบถึงระเบียบการตัดผม และมีการตรวจความสะอาดทั้งชุดนักเรียนและเล็บมือและเล็บเท้าทุกวันและมีการกล่าวตักเตือนเสมอซึ่งสอดคล้องกับ สมบูรณ์สิงห์คำป้อง (2542,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการส่งเสริมวินัยนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหารและครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดกองการศึกษามูลนิธิการศึกษาทางศาสนาคริสต์ในประเทศไทย ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า มีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาส่งเสริมวินัยนักเรียน 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาอีก 2 ด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านความประพฤติ ด้านความรับผิดชอบ ปัญหาเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมาก ในด้านความประพฤติ คือการส่งเสริมให้นักเรียนไม่สูบบุหรี่หรือสิ่งเสพติดอื่น ๆ และการส่งเสริมให้ดูแลรักษาความสะอาดของโรงเรียน และการส่งเสริมให้นักเรียนทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครูอย่างจริงจัง และรายชื่อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในด้านการแต่งกาย คือ การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักปิดน้ำ – เปิดไฟ หลังการใช้ทุกครั้ง ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ คือ การส่งเสริมให้นักเรียนรักษาความสะอาดปราศจากรอยขีดเขียนบนโต๊ะ และด้านการลงโทษ คือ การว่ากล่าวตักเตือนเมื่อนักเรียนไม่รับผิดชอบหรือทำงานอื่น

1.4 การรักษาสมบัติของโรงเรียน

จากการศึกษากลุ่มประชากรทั้งหมด พบว่า ทางโรงเรียนได้มีการอบรมนักเรียนในเรื่องของการรักษาสมบัติของโรงเรียนอยู่ การที่นักเรียนชอบวิ่งบนอาคารเรียนนั้น เพราะนักเรียนไม่คำนึงถึงเสียงดังที่รบกวนผู้อื่น การขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังห้องหรืออาคารเรียน มีนักเรียนบางส่วนขีดเขียนโต๊ะเรียนอยู่ แต่ก็มีมีการกล่าวตักเตือนนักเรียนอยู่เป็นประจำ การอบรมนักเรียนให้นักเรียนรักษาสมบัติของโรงเรียน การอบรมให้นักเรียนทราบถึงความสำคัญของการใช้ของส่วนร่วม และวิธีการใช้อยู่เป็นประจำ มีการแนะนำวิธีใช้งานและเก็บอุปกรณ์ต่างๆ แต่ นักเรียนทำไม่ก็ครั้งก็เหมือนเดิม ใช้แล้ววางทิ้งไว้ แต่ก็มีมีการตักเตือนนักเรียนอยู่ประจำ (กิริติ บุญเจือ, 2538, หน้า 98-99) ได้แสดงแนวทางที่จะเสริมสร้างความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียนของนักเรียน เริ่มด้วยการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา กำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียน เพื่อให้ทุกคนได้ร่วมกันดำเนินการ จะกระทำเพียงคนเดียวคนเดียวหรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดนั้นคงได้ไม่ดีนัก จากนั้นก็นำเสนอความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความประพฤติของตัวนักเรียน สร้างข้อตกลงร่วมกัน ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้เห็นอยู่เสมอ ให้ความเป็นกันเองเห็นอกเห็นใจเข้าใจ ดำเนินการแก้ไขปัญหาเป็นรายกรณี จะเป็นการวางรากฐานในการสร้างนิสัยที่ดี ให้เกิดขึ้นในสังคมต่อไป โดยทั่วไปครูทุกคนต้องการให้เด็กมีความซื่อสัตย์ ให้เด็กรู้จักควบคุมตนเองได้ โดยไม่ต้องให้ผู้ใหญ่ควบคุมดูแลตลอดเวลา เทคนิคในการสร้างวินัยที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดคือ ใช้แล้วสามารถเสริมความยอมรับนับถือตนเองของเด็กด้วย การสร้างวินัยส่วนหนึ่งคือการดำเนินการทันทีที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกิดขึ้น ให้เด็กรู้ถึงผลที่เกิดจากพฤติกรรมที่

ไม่เหมาะสมของเขา การฝึกวินัยให้ได้ผลต้องมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง มีความสม่ำเสมอในวิธีปฏิบัติ และปฏิบัติได้กับทุกคน ความก้าวหน้าในการฝึกวินัยให้แก่เด็กอย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นไปอย่างช้าๆ ต้องการเวลาที่เด็กจะใช้ในการควบคุมตนเอง สูตรสำเร็จสำหรับการสร้างวินัยแบบตายตัวไม่มี มีแต่การรู้จักเลือกเทคนิคต่างๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของเด็กแต่ละคน เวลา สถานที่ และบุคลิกภาพของครูเองด้วย พฤติกรรมเดียวกัน เทคนิควิธีใช้ ครูคนหนึ่งอาจใช้ได้สำเร็จ ครูอีกคนหนึ่งนำวิธีการเดียวกันไปใช้อาจจะไม่สำเร็จก็ได้ เพราะความถนัดเฉพาะตน ความสามารถในการแก้ปัญหา การตัดสินใจของแต่ละคนอาจแตกต่างกัน เด็กมีความแตกต่างกัน ครูมีความแตกต่างกัน ผู้ปกครองมีความแตกต่างกัน สังคมแต่ละชนชาติมีความแตกต่างกัน สูตรสำเร็จในการสร้างวินัยได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นสากลไม่มี ครูที่ตั้งใจทำงานอุทิศตน เพื่อคุณภาพของเด็กโดยแท้เท่านั้น ที่จะตั้งใจจริงจึงศึกษาหาเทคนิค วิธีการที่ดีไปใช้ให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนและของเด็ก และใช้ได้อย่างถูกวิธีโดยเด็กมีสุข ครูมีสุข สังคมมีสุข นำไปสู่ความสำเร็จในการสร้างเด็กให้มีวินัยและมีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียนต่อไป

2. แนวทางการพัฒนาความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี จากความร่วมมือของกลุ่มประชากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดได้ร่วมกันแสวงหาแนวทางในการพัฒนาและการได้มาซึ่งแนวทางพัฒนา และดัชนีชี้วัดความสำเร็จ ในการพัฒนานั้นผ่านกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) ในขั้นตอนนี้จึงให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมมากที่สุด กรอบการวิจัยทั้ง 4 ด้าน มีมิติจากที่ประชุมเหลือกรอบวิจัยเพียง 2 ด้าน โดยจะอธิบายตามกรอบการวิจัย ดังนี้

2.1 การรักษาความสะอาดโรงเรียน

แนวทางการพัฒนา คือ จัดการเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่องการทำความสะอาดห้องเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 คาบ และเรื่องหลักวิธีการของการทำความสะอาดบริเวณของโรงเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 คาบ สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 2 สัปดาห์ มีการมอบรางวัลและประกาศเกียรติคุณแก่นักเรียนที่มีการทำความสะอาดห้องเรียน ชื่อว่า ห้องเรียนสะอาดดีเยี่ยม โครงการรณรงค์เพื่อกระตุ้นและสร้างเจตคติที่ดีต่อการทำความสะอาด โดยครูทุกคนแบ่งเวรกันรณรงค์หน้าเสาธงเป็นประจำทุกวันทำและติดแผนป้ายรณรงค์เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียนซึ่งสอดคล้องกับ (อดิศักดิ์ ภูมิดรัตน์, 2535, หน้า 47-48) ได้เสนอแนะแนวการแก้ไขและเสริมสร้างลักษณะนิสัยให้มีจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ สร้างสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเด็ก ให้เด็กสามารถดูดซึมค่านิยมที่ต้องการปลูกฝังเอง โดยอาศัยผู้ใหญ่ไม่ต้องเสียเวลาพร่ำสอนจนเกินไป เช่น ถ้าอยากให้เด็กเป็นคนสะอาด ก็ต้องเพียรพยายามให้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่สะอาดเป็นเวลานานสัก 6 – 12 ปี เด็กก็จะเข้าใจความสะอาดและพัฒนานิสัยรักความสะอาดขึ้นในตัวอย่างแน่นอนแท้ ถ้าต้องการให้เด็กมีความซื่อสัตย์ ผู้ใหญ่ก็ต้องมีความซื่อสัตย์ คิดอย่างไร สอนอย่างไร ก็ประพฤติอย่างนั้น เมื่อเด็กได้เห็นตัวอย่างเช่นนั้นนานๆ

เข้าก็จะยอมรับ ดุดซึมค่านิยมคือ ความมีสัจจะจะได้โดยไม่สับสนหรือขัดแย้ง เสนอปัญหาให้คิด เมื่อเด็กเห็นปัญหาของคนอื่นหรือสังคมที่ตนเป็นส่วนหนึ่งมากๆ ก็จะนำไปเปรียบเทียบกับ ประสบการณ์ของตนเองทำให้เกิดความสำนึกมากขึ้นและจะเปลี่ยนแปลงค่านิยม และพฤติกรรม ของตนเองโดยไม่รู้ตัว

2.2 การรักษาสমบัติของโรงเรียน

แนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาด้านความรู้และความเข้าใจ รักษาสมบัติ ของโรงเรียนโดย การจัดการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนรวมไว้เป็นที่ ตามแผนการ จัดการเรียนรู้ จำนวน 2 คาบ สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 1 สัปดาห์ รวมไปถึงการสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนให้นักเรียนอยากที่รักษาสมบัติของโรงเรียน เช่น การรณรงค์เพื่อกระตุ้นและสร้าง จิตสำนึกเจตคติที่ดี หน้าเสาธงเป็นประจำทุกวันและการกำหนดกิจกรรมพัฒนาในด้านการรักษา สมบัติของโรงเรียน รวมไปถึงการสร้างแรงกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเก็บของใช้ส่วนรวมไว้ในที่ จัดเก็บให้เรียบร้อย (กรมวิชาการ 2544, หน้า 190-191)กล่าวว่า การจะให้เด็กนักเรียนต้องปรับ เนื้อหาสาระให้เหมาะสมแก่วัยและวุฒิภาวะของเด็ก เราสามารถสอนการสร้างลักษณะนิสัยต่างๆ แก่เด็กได้ ทั้งนี้เราต้องคำนึงระดับความเจริญเติบโตทั้ง 4 ด้าน คือ ร่างกาย สติปัญญาอารมณ์ และสังคม การปลูกฝังคุณธรรมและสร้างเสริมลักษณะนิสัยแก่เด็กแตกต่างไปจากการสอน โดย จะเน้นวิธีการปฏิบัติจริง ทำให้เกิดเป็นนิสัยต่อไป

3. ผลการพัฒนาการพัฒนาความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี ตำบลโลกย์ อำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี โดยจะอธิบายตามกรอบ การวิจัย ดังนี้

3.1 การรักษาความสะอาดโรงเรียน

ผลของการพัฒนา คือ ด้านความรู้การรักษาความสะอาดโรงเรียน โดยกิจกรรม การเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง การทำความสะอาดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน นักเรียนมากกว่าร้อยละ 80 ตอบแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับ การทำความสะอาดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน ได้ ทั้งหมด แสดงว่ามีความรู้เรื่อง การทำความสะอาดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน เป็นอย่างดี ผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด และนักเรียนมากกว่าร้อยละ 80 มีผลการประเมินพฤติกรรม อยู่ในระดับดีทุกกิจกรรม มีการเดินตรวจตราบริเวณโรงเรียนจากครู สอดคล้องกับผลการ ศึกษาวิจัยของไพฑูรย์ การเพียร (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทของครูในการส่งเสริม ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่ม ตัวอย่างเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 168 คน โดยใช้หลักการบริหาร 4 ด้าน คือ การวางแผน ด้านกระตุ้นและจูงใจ ด้านการประสานงาน และด้านการประเมินผล พบว่า ด้านการวางแผน ครูผู้สอนกำหนดเป้าหมายในการส่งเสริมทำ แผนงานโครงการ และกิจกรรมรองรับที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ โดยจะส่งเสริมสถานการณ์และ โอกาสและคำนึงถึงพฤติกรรมที่แสดงออกมาในปัจจุบันของนักเรียนเป็นหลัก ด้านการกระตุ้น

และจงใจ ครูผู้สอนให้ความสำคัญในการรักษาความสะอาดของสถานศึกษา การมอบเกียรติบัตรและรางวัลให้กับนักเรียนที่มีมารยาทดีงาม การทำโทษนักเรียนที่ทำผิดตามระเบียบวินัย โดยการว่ากล่าว ตักเตือนและอบรมสั่งสอนให้เด็กรู้ผิดรู้ชอบ ประพฤติปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน นอกจากนี้ ยังกระตุ้นและสนับสนุนให้ผู้ปกครองมีการอบรมถ่ายทอดความมีวินัยที่พึงประสงค์แก่สมาชิกผู้เยาว์ในครอบครัว โดยมีการประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความสำคัญของการมีวินัยด้านการประสานงาน มีการประสานงานกับผู้ร่วมงาน และผู้ปกครองนักเรียนตลอดจนฝ่ายปกครองในโรงเรียน เพื่อรับทราบปัญหาและการดำเนินการส่งเสริมวินัยในตนเองอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง พบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายมากขึ้น

3.2 การรักษาสมบัติของโรงเรียน

ผลของการพัฒนา คือ ด้านความรู้การรักษาสมบัติของโรงเรียน โดยกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนร่วมไว้ในสถานที่จัดเก็บให้เรียบร้อย นักเรียนมากกว่าร้อยละ 80 ตอบแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับ การเก็บของใช้ส่วนร่วมไว้ในสถานที่จัดเก็บให้เรียบร้อย ผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด และนักเรียนมากกว่าร้อยละ 80 มีผลการประเมินพฤติกรรมอยู่ในระดับดีทุกกิจกรรม รวมไปถึงพฤติกรรมในการใช้ของส่วนร่วมของนักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีไม่ว่าจะเป็นในการนำสิ่งของไปใช้แล้วนำมาเก็บที่จัดเก็บเรียบร้อย สอดคล้องกับ สิทธิติ คำวรรณ (2541, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการ ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ด้านการแบ่งทรัพยากร ส่วนใหญ่มีการแบ่งให้บุคลากรผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ด้านการกระตุ้นและจูงใจผู้บริหารมีการจัดกิจกรรมยกย่อง ชมเชยนักเรียนที่ประพฤติตัวดีอย่างเป็นรูปธรรมและส่งเสริมวินัยนักเรียนให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้นไป สอดคล้องกับ สมบูรณ์ สิงห์คำป้อง (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการส่งเสริมวินัยนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดกองการศึกษามูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ด้านความประพฤติ ด้านความรับผิดชอบปัญหาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก ในด้านความประพฤติ คือ การส่งเสริมให้นักเรียนไม่สูบบุหรี่หรือสิ่งเสพติดอื่น ๆ และการส่งเสริมให้ดูแลรักษาความสะอาดของโรงเรียน และการส่งเสริมให้นักเรียนทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครูอย่างจริงจัง และรายข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในการแต่งกาย คือ การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักปิดน้ำ – ปิดไฟ หลังการใช้ทุกครั้ง ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ คือ การส่งเสริมให้นักเรียนรักษาความสะอาดปราศจากรอยขีดเขียนบนโต๊ะและด้านการลงโทษ คือ การว่ากล่าวตักเตือนเมื่อนักเรียนไม่รับผิดชอบหรือทำงานอื่น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการพัฒนาความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ลักษณะ คือ ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยและพัฒนาครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยและพัฒนาความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นต้นแบบพัฒนาในกลุ่มประชากรที่มีบริบทคล้ายกันปรับใช้ตามความเหมาะสม เช่น การทำความสะอาดบริเวณโรงเรียนและการรักษาสมบัติของโรงเรียน การให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการทำงานร่วมกันและนำไปปฏิบัติได้จริง และควรมีการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนควบคู่กันไปด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยและพัฒนาครั้งต่อไป

การวิจัยและพัฒนาความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองผักชี ครั้งนี้กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา และมีจำนวนไม่มาก ระยะเวลาในการพัฒนานี้ไม่มาก ถ้าหากมีการวิจัยพัฒนาในครั้งต่อไปประชากรที่จะศึกษาการพัฒนาโดยทำทั้งโรงเรียนทั้งช่วงชั้น 1 และ 2 หรืออาจทำใน 2 ด้าน คือ 1. การเรียนและ 2. การรักษากฎระเบียบของโรงเรียนที่ยังไม่ได้นำมาพัฒนาด้วย